

WA WE LIRDE, WA WE DEJE

HOE WE ZONGE, WA WE ZEJE

**Mieke van Erp-Louwers
Mientje Kwinten-Evers
Joke Peels-Mollen
Tilly Wijnen-Firet
Frans van Daal**

Tekeningen **Tilly Wijnen-Firet
en
Frans van Daal**

Inmekaar-geknutseld **Joop van Appeldorn**

Een uitgave van Heemkundekring Weerderheem

Blz.	INHOUD
3	Vurwoord, Meej z'n allen Frans van Daal
4	Langs de Dommel Mientje Kwinten-Evers
7	Boerekòlle Mieke van Erp-Louwers
9	Döbbeltjes Joke Peels-Mollen
13	't Antomium Tilly Wijnen-Firet
15	'n Takken-hobby Frans van Daal
20	Hoe ouwer hoe gekker Mientje Kwinten-Evers
22	Hennekoi-j Mieke van Erp-Louwers
24	Seks Tilly Wijnen-Firet
28	Kiendje Jezus in lederhose Frans van Daal
34	ELSKE Joke Peels-Mollen

1. Ons dialect verdwijnt.

Bekend taol- en dialectdeskundige Wim Daniëls vertelde onlangs in een vurdracht op d'n tillevisie, det 'r over 40 jaor gin dialect miir gesproke wordt. Het is natuurlijk allemol begonnen bij 't onderwijs, wor ABN steeds miir verplicht wier. En wà denkte nie van al die nieuwe ontwikkelinge van tegenwoordig, zoals, internet, laptop, sms, feestboek (facebook), what's ap, i-phone, i-pad, ai-dit, ai-dat, aijaijai.

Die jungle van 'social media' wordt steeds dichter en dichter en zurgt ervur dat het ABN, mar ook straattaal en Engels het dialect langzaamòn verdringe. D'r is host gin durkomme mir an vur dialect. Ók 't Valkeswirds van vandaag de dag is dus allang nie mir wa 't geweest is. Alle verschillende dialecten van de verschillende dörpe wor Valkeswird ut bestot, beïnvloeden mekaar en het ABN, um nog mer nie te sprèeke van de taol van al die lù-i-j die van bûite in Valkeswird komme wone en an't sociale lèève mee gaòn doen. Harde “g 's”, zachte en noch zachtere “g 's”, “sk's” vur 'sch' enz. De taol verandert hierdur en vaak telt wie 't hardste roept, hèt 't vur 't zegge en de miste invloed. Mèr 't resultaat is dè 't dialect hil stillekes verdwijnt. Durum ok is 'r “Tongval”, dè prùbeert 't ouw dialect en wat 'r nog van over is te bewaore en vaast te legge. Dan giggut vural over schòn zinne, gezegdes, speciale wurdjes. Al dees verholtjes in deze “Goed gebekt nr.11” helpe duran mee dè onze eige taol lèvendig blèt of in ieder geval nie vergète wordt. 't Zou nog sund zèn. We wille echt nie persé dè iederiin wir plat Valkeswirds got praote net as onze vurouwers en we zegge ok nie dè vruger alles bèèter waar, mèr 'n bietje koestere van de taol van vruger gift ok 'n rustpunt vur veul ouwere mense. Mèr ja, ge moet mee d'n tèèd mee, zegge ze.

Frans van Daal

2. Langs de Dommel.

De Dommel lôpt as 'n schei-jing dur ons dörp. An de inne kant ligt Börkel en an de andere kant de Schaft. Hier en daor is er 'n brugske over die Dommel. Vruger noemde ze dè 'n schoor, en die han allemal unne naam. Dè war 'n simpel brugske over de Dommel. Ge hoefde dur ok alliin mèr te voet over. Twii van die schore heb ik nog gekend. *De Jansdèèke* en *'t Geiteschoor*. Nouw hedde de Peebrug en de Schafterbrug en dan nog 'n houtere brugske net vur 't dörp. Op de Schaft is ok nog zo'n brugske en dur kande de Malpie in. Dan is er nog 'n èèzere geval over de Dommel, wa meej de ruilverkaveling, in de taachtiger jaore daor is geplatst. Dè zouw 'n slùis moete worre. Mèr is noit gebrùikt.

De Dommel begient in Bels, bè 't platske Wauberg. Ongeveer 120 kilomèter wij-er git ie bè d'n Bosch in de Dieze. 35 km ligt in Bels en de rèst op 't Nederlands. Hij hi 'n verval van 75 mèter, en vanaf de grens is dè nog 25 mèter.

Bè de Aachterste Brug kumt ie ons land binne. Nog net op 't Bels ligt de Stinne brug. Vanaf hier begient mèn verhaol en nèm ik ellie meej langs de Dommel.

Urst dur de Plantoos zo-as wij zegge en dan komde op de Aachterste Brug. Dur ligt unne stiin van de Graaf van Loon, meej hil veul moeite kande 'm vèene. Hij ligt nie hillemaal an de Dommel. 't War vruger 'n schei-jpaol. Dan komde in *de Marsman* wur wij meej onze vadder in de Dommel mogge gan zwemme. Ok han we daor de koei-j lôpe die we toen nog meej de hand molke.

Dur *de Tus* hedde nouw vlak langs de Dommel 'n skon wandelpèèjke meej van die opstepkes. "t Trepkespèèjke" hiet 't. Ik heb daor in *de Tus* d'n urste vos gezien en ok 's unne roerdomp. Vossen heb ik nog wel meer gezien mèr unne roerdomp noit mir. Er zitte wel veul ree-ën. Op unne keer zag ik zelfs 'n blôôt reetje, ('t war gin ree) 't lag an de Dommelkant en gelukkig bliif 't skon ligge. Ik schrok wel.

Dan komde bè de Peebrug, die moeze wij over um an de andere kant wir hillemaal terug te gaon nèr *de Bintjes*. Daor moeze we ok de koei-j melke. Dè war 'n end. Vruger zal dur wel erges 'n brugske zèn geweest. Volgens unne kaort war dè 't *Muldermanschoor*. Mèr dè weet ik nie mir.

Bè de Peebrug hedde nouw 'n opstaplats vur kano's. Ok kanne ze van ôt Nirpelt vertrekke. De miste gan vanaf de Peebrug. 't Is er soms erg druk op die Dommel. In 'n par uurkes zèn ze dan dur de Malpie in Valkeswird bè Venberge.

Dè is allemal goed en wel, mèr ge stot ervan versted hoeveul troep ze aachterlaote, wà ze allemal op de kant goi-je. Ik weet dè umdè wij meej hil veul wei-je dur langs ligge.

Wij magge 5 mèter van de Dommel af gin stikstof zij-je of mèst rij-je. (kregde 'n boete van meer dan € 200. 'n Zwaor miljeudelict, mèr plestic fleskes en zô is nie erg schijnbaar)

Vurdè ge bè de Bòrkelse brug ward hadde wà ik weet nog twii houtere brugskes. Over 't iin ginge wij over nèr 'n stukske grond van Ome Piet, um dur meej te helpe erpels te raope. Die stukskes grond hiette *De Himmel* en *De Hel* en zèn nouw van Gielekes.

Tusse de Peebrug en de Bòrkelse brug ligge wij meej onze grond en dan vurbè de brug dur de Malpie is 't van Natuurmonumenten, wur wij de wei-jlanden wir van hure.

De zijkante van de Dommel kalven in de bochte hil erg af, dè ziede goed dur de jaore henne. Ik lôöp al zo'n firtig jaor dur die wei-je. Ons koei-j magge ôt de Dommel drinke en gelukkig kan dè nouw wir. Rond 2000 is er 'n hil rel gewist, er kwam onzichtbaar vergif dur die Dommel ôt Bels. Hebbe we ok 'n jaor gin vii langs de Dommel magge wei-je. Gelukkig is nouw alles bèter en zùiverder.

De Dommel stromt ok wel 's over. Dè is 'n machtig skon gezicht. Mèr durnao ligt hil de wei-j vol leeg flesse. Ok hebbe we wel is 'n skaop ôt 't watter moete haole, dè valt nie meej want meej hunne wol zèn ze loei-jzwaor.

Mèr de Dommel gefft ok wel plezier. We gan ieder jaor wel unne keer meej ons bôtje nèr Venberge. En van daor af zal er wel wir 'n ander verhaol te vertelle zèn.

Mientje Kwinten-Evers

Uitleg:

schei-jpaol	Scheidingspaal
opstepkes	Overstapjes over de pikkeldraad
houtere brugske	Brugje van hout
aakalven	Afbrokkelen
skaop	Schaap

Gebiedsnamen /Toponiem: de Tus, de Marsman, de Bintjes, de Himmel en de Hel, de Malpie, de Plantoos.

3. Boerekòlle

Wij hadde vruuger bij ons thuis unne lange hof. An wirskante stonde èrpel en gruunte en `n pàr frùitbumkes en in `t midde ne pad die iedere zaoterdag wier gegrieseld. Vruug in `t vurjaor, begon onze vadder mee spaai-je naodè de grond waar bemest, netuurlijk van eige productie. We hadde zèllef `n zinkput nèffe `t hùis en ieder jaor moes onze vadder zuuke wor d'n deksel zat, want `m markeren dur had ie nog noit àn gedocht. Nao minstens drie gaote gegrave te hebbe kon ie bij `t spul. En mee `unne aauwe potlepel schepte ie dan unne emmer vol en dan over `t land. `n Geurig karwei-ke kan ik wel zegge!

Elken dag as ie afgewerkt waar bij de Willem II en ie had zunne aovendbottram op begon ie, zun voor of tien twaalf te spaaje, nèvenant hoe muug ie was. Nao enkele wèke was ie klaor en kon`r ingezij-jd worre, de jong pòtèrpelkes in`n kòlleke, dè mog

ik altij doen. Nao efkes begon alles òp te komme en dan waar `t optèèd schoefele tussen d'n jonge ànplant.

Dikkels hielp ik mee, want dè déé ik gér. Ik zal zun jaor of tien gewist zèn en zat op de lagere school. Af en toe wier ik dur `n par meskes `n bietje gepest, wurrum weet ik nie. Mèr um terug te komme op d'n hof, er stonde onder áàndere òk boerekòlplante schòn in rèèi-kes van zun vier bij vier mèter mee pèèjkes ertusse.

As dan de school ùt waar en ik had munne botteram mee pasta en `n kumke mellek op, viet ik m'n schoolbord, zuéén op póóte, sjouwde dè d'n hof in en zette dè bord vùr de boerekòlle nir. Ik war dan de juffrouw en de plante de keinder van de klas. Dan begon ik schoolje te speule en mee munne ànwésstok pèrde ik op al die "ondeugende keinder" vural die pestkoppe netuurlijk.

En as 't 'n bietje wèi-jde en de keinder bewoge dan zee ik: "zit stil Betsie, of "hou je mond Anneke" en hup ze hadde 'r wir iin te pakke. Ge begrèpt dè d'r nogal is blaor afgemept wiere.

Mèr dè gaf niks, ons moeder wis dè ik daar zu gér speulde en ze makte van de afgeslaoge blaor gewôôn boerekòlpetazzie. Alleenig onze vader begréep `r niks van. As ie sàoves nao 't ète d'n hof in kuerde, zee ie naoderhand tége ons moeder, "snapte gij dè nouw, bij Berte (d'n buurman) staon de boerekolle `r zu mals bij en bij mén zen `t van die slaphangers! Of `t um òpgevalle is dè wij, vùr de vorst erover waar gegòn, zu dikkels boerekòlpetazzie ate weet ik nie, mèr ons moeder hi me noit verrao-je. Ze knipôôgde alliin mèr. Latter heb ik `t zèlluf tege onze vader gezeed en netuurlijk wis ie `t wel mèr hij laachte èrmee. `t Lag in ieder geval nie an hum mèr an mèn, die kaoi juffrouw.

Mieke van Erp-Louwers

Uitleg:

gegrieseld	geharkt
zinkput	beerput
pèèkes	paadjes
pèrde ik	sloeg ik
petazzie	stampot
wirskante	beide kanten
blaor	bladeren
dikkels	dikwijls

4. Döbbeltjes

We gòn efkes trug, hil ver trug in d'n tèèd. Nar de jaore virtig van de vurrige euw. De krèdde as ge aawd magt worre, kunde wèèd trugkèèke.

D'n tèèd van de döbbeltjes, oftewel de zilvere tiencentstukskes. Wa ge dur allemol meeij kont doen en moes doen.

Ons moeder sparde die zilvere döbbeltjes op de rand van de sauskom van 't goei-j servies in de kast in de kammer. Ge zalt zegge, waarvur toch. Mar in diejen tèèd hadde we unne gasmèèter. As ge nouw trugdenkt, voor-historisch tijdperk !! Mèr we han al gas, wel gin gasfornùis, mèr wel 'n twiipitsgaskomfoor. Die han we behalve d'n kwiesinjèèr. Dè gaskomfoor ston in de keuke op d'n ànrecht. In de bijkeuke ston ok nog 'n bromollietel. Vur 'n gezin meeij zes keinder nog nie zu hil beroerd. Mèr wa hebbe daar nouw die döbbeltjes meeij te maoke ? Die han we noddig vur de gasmèèter !! As ge daar nie op tèèd 'n döbbeltje indüiwde hadde gin gas, konde nie koke. 't Waar toch 'n goei-j ùitvinding. Op de uurste plats warde züinig en ge betalde meeij bietjes.

Ins in de zôveul tèèd kwam bij ons Hoevenaars, um de mèèter op te nemme. Dieje mèèter hing trouwes in de kelder, onder d'n trap van boven. As ge op de keldertrap gingt stòn kond'r goe-d bij. Dè waar trouwes 'nnen diepen trap van tien treeje. Unne schònne kelder van zo'n drie bij vier mèèter, wor de grôte mense in konne stòn. Rontelum banke meeij weckflesse, keulse potte meeij snèèjbønne, meeij ingeleejde eier en 'n grôte kist vur èrpel vur d'n hille wèinter.

In dieje kelder hebbe we op d'n dag van de Bevrijding meeij dertien man gezete. Vèèf man van de bure en wij.

Bij hun ware alle rùite kepot gespronge. In de kelder zat ok nog 'n raom, die kwaam ùit in 'n put vur de vurdeur. Konde dur ontsnappe as 't fout zouw gòn. Mèr we dwale af.

Trug nar die döbbeltjes op de rand van de sauskom. Dè hèt nog is oi-jt tot "diefstal" geleid. In diejen tèèd wier d'r nog nie zô gaaw aan zakgeld gedocht vur de keinder. Ze hàn toch alles. Mèr as 't ins in de mònd mèrt war, kregre we **inne** cent. Friit as bles kwame we dan thuis mee' 'n zèkske krikels. Lekker um ùit te pulleke mee' 'n spèèl. Of we ginge nar "Schoofse", die han bij ons in de straat 'n snoepwinkeltje. Blèi-j ware we mee' 'nnen dropveter, 'nnen toverbol, sop-sop of 'n bakkesvol.

In de vijfde klas van de Theresiaschool lirde we 't liedje "in de donkere straat, waar 't belletje gaat" dè paaste dur wonderwel bij.

Mèr op 'nnen goei-jen dag, of eigenlijk, 'nnen kaojen dag, heb ik m'n èige toch aarig vergalloppeerd. Die sauskom... mee' al die döbbeltjes !! Drie haj ik 'r gevat.

Vur school rèècht nar "van Engeltjes", ok bij ons in de straat. Unne winkel van Sinkel. Daor han ze van alles, van kop en schotels, vèègers en strijkplanke tot snoep. Die drie döbbeltjes wiere daor besteed àn 'nnen hillen bùil lolly's !! Op de speulplats van de school àn de hil klas ùitgedèld. Zumar. War wel opgevalle. Die nonne snapte 'r niks van. Ik war hillemol nie jarig of niks nie.

In zô'n dörrep as Valkeswird toen, kende iederiin iederiin. 'n Aawer nichje wier àngesproke en die kwam bij onze pap. Jonge, jonge. Unne preek van hier toe Eindove.

Hoe ik zoie-t toch ha kunne doen. Da moes ik toch snappe, dè dè nie kon. Ons mam ha die toch noddig vur 't gas en ik moes 't verbild gèève, ik war toch de grotste !! Ik geleuf nie dè'k straf heb gekrege. Mèr 't is wel blèève hange.

In d'n orlog hebbe de zilvere döbbeltjes, en ok de kwartjes, nog 'n aandere bestemming gekrege. 'r Ston immers de biltenis op van konnegin Wilhelmina. 't Köpke van Wilhelmina wier schòn ùitgezaagd en 'r wier 'n hangertje of 'n bedeltje vur 'n kettingske of vur 'n èrrembèndje van gemakt. Stil verzet war dè. Mee' m'n Plechtige Kemunie haj ik zô'n èrrembèndje, 't war me duidelijk vergeve.

Joke Peels-Mollen

Uitleg:

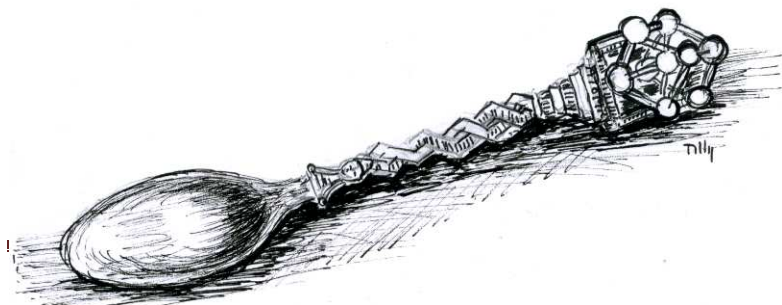
kwiesinjèèr	kolenfornuis
bromolliestel	petroleumstel
snèèjbònne	snijbonen (in het zout)
ingeleei-jde eier	ingelegde eieren (in kalk of waterglas)
friit as bles	heel blij
kriekels	aliekruiken
pulleke	peuteren
spèèl	speld
buil	zak

5. 't Atomium

In 2008 war 't 50 jaor geleje dè de Wirreldtentôônstelling in Brussel war, in 1958. Ok ik moch daor henne!!!

In dieje tèèd war ik bij de Maria-Garde; un mèskesvereniging in de Maria Parochie. 't Clubhuis war in 'n schuurke bij stôômerij en klirmaaker Bos, veuran in de Hazzestraot. Meej dees club nur Brussel, friit dè'k war!! Zù wèèd eweg! Meej de bus van de EMA.

Un lippelke beverbild. Dus dè deej ik; 'n hil schòn, meej 't Atomium durrop, echt zilver! Want diejen Atomium dè war wà! Wie durrufde daor nou in? Ikke vanzelève nie!!!!

Wà war ut schòn! Allemaol nèèj dinges te zien daor, wor ge ginne weet van haj. Ge wis van toe-te of blaoze! Hil speciaal war 't in 't Russisch paviljoen: d'n spoetnik! Ge kost'r daor un miniatuur van kope, mèr alles war zu duur!!!! Dus ginne spoetnik!!!! Ik denk dè 't nou unne collectors-item zou zen! Mèr nii zeej ons mam al van te vurre, kopt iet wor ge hil oe lèève wà an het!

Mèr toendertèèd keke we ons ôôge ôt! Ge wis toch nie wa d'r in de wirreld te kôôp war. Wa von ik Marroko schòn!

En Engeland, daor he'k nog wa kepot gemokt, d'r war un hil grote ketting meej knoerte van schakels, daor "wees" ik henne en dè ding viel ùit mekaor, ikke eweg!!!! wa denkte? zwaor metaal? Niks, unne houtere "ketting" !!!! Ok hadde we vur 't urst van ons lèève in un kabelbaan gezete, un bietje schrik mèr we hiellet dreug! Brood en drinke zalle we wel bij gehad hebbe, dè ben ik vergète. Dè war zu gewôôn, dè ge dè vergèt.

Mèr wa te drinke wouwe we toch wel. In 't Amerikaanse paviljoen mokte ze iet um te drinke wa ge mocht pruuve, urst van dieje donkerbrùine, bekant zwarte drèbbik in 'n fleske, watter d'r bij, 'n mesjien schudde dè dur mekaor, koolzuur d'r bij en dan hadde COCA COLA!!!! Smirrig!!!, wie lust 'r nou zùiets smirrigs? Toen wisse we nie dè dè zù populair zou worre!

Mèr zin in wa lèkkers han we wel, mèr ok wènnig geld! (dè lippelke!!!!) We hadde hurre zegge dè in "Vatikaanstad" de ijsco's 't goeijekôpste warre (Artic-ijs ,dè vergè't ik noit)'t Zat 'r nog krèk an, toen war m'n geld op! Mèr nou rùim 50 jaor laoter hè'k nog m'n lippelke, 't zilver is un bietje verroest, mèr ons mam haj gelijk; daor hedde hil oe lèève wa àn!!!!!!Ik ben d'r nóg steeds hil friit meej!!!!

Jaore latter, toen't Atomium wèèdhenne verslete war ben ik rmeej m'n bruur d'r in gewist! ik war toch al ginne held, mèr toch... in dè rammelding... In dezelfde mònd wier op d'n Belze tillevisie afgeraoje um 't Atomium in te gòn!!!!

Nodderhand hebbe ze hum hillemol gerinneveerd. Durrum as ge zin hèt, nur bove! En dan krèk as onze schònzoon, ok nog nur **bùite** 'n ok; op d'n boveste bol gòn stòn!! Nou ik vanzelève nie!

Uitleg:

friit	blij
lippelke.	lepeltje
toendertèèd	in die tijd
hielde 't dreug	niet in je broek geplast
drèbbik	dikke drab of bezinksel
smirrig	vies
krèk	amper
wèèdhenne	ver heen

6. 'n Takken-hobby

Zwiitend wier ik wakker, flink geschrokke van 'nne akeliggen drôôm. Mèène kop was zijknat. Sjonge, sjonge wà waar die grôôt, diejen wandelende tak van Janus van den Bôôme en zô agressief. Dè ik die nou net moes tegekemme in munnen drôôm.

Ik kende Janus eigenlijk al hil lang. Tot vur kort stond ie inne keer in de mònd bij ons in de straot de geminte tuintjes te schoefele. Ik had 'm al 'n pòr mònd nie mir gezien tot ik 'm 'n pòr daog geleje tegekwam. We rakten in gesprek. Hij vertelde me dat ie nou in de Vut zat.

Hijzelf noemde 't Flut, omdat ie da hillemol niks vond, want hij had altijd mee veul plezier gewerkt bij de afdeling Groenvoorziening van de Geminte.

Mèr nou had ie wel eindelijk tèèd vur z'n nieuwe hobby. Da was 'n hobby die bij hum paaste. Hij spaorde eigenlijk sùikerzèkskes. Toevallig bij 't zuke in de buurt van de Driebrugge nor die zèkskes op 'n picknikplats vond ie twii wandelende takke; 'n menneke en 'n vrouwke. "t Verschil is dè 't menneke 'n takske meer het dan 't vrouwke.

Dees hobby leek 'm wel wà, aangezien hij bij 't spaore van zijn sùikerzèkskes regelmatig in slaop viel. Hij docht da 't houwe van wandelende takke in ieder geval een meer enerverende hobby zou zijn, zeker gezien zonne gruunen achtergrond.

Nader onderzoek op Google, want Janus waar zeker ginne digibeet, vertelde 'm da ge eigenlijk niks het àn wandelende takke. Ze luistere nie, ze lache nie en ge kent ze nie africhte; pòôtje geve net als n'n hond, in dit geval 'n takje, kredde ze nie gelird. Hij wilde er mee gaan fokke of kweke. En hij noemde 't "feken", omdat hij 't nie duidelijk vond of 't nou fokke of kweke was, 't zijn bistjes mèr ok plante namelijk.

Hoewel 't proces van de voortplanting hil erg moeilijk is, kende d'n uitval, de dooi takke zôgezeed, altijd nog gebrùike in d'n open haard.

De verzaomeling

Janus vertelde dat ie, omdat ie nou meer tèèd had, z'n zinne het gezet om uit te blinke in deze "tak van sport". Hij wil de belangrijkste wandelende takkesoorte al wandelend in binnen en buitenland bij elkaar sprokkele. En z'n vrouw is dol op wandele, da moet dus lukke.

Zijn wensenlijstje ziet er als volgt uit:

-Hij zou graag de rijken tak willen bemachtigen en die leeft in Abu Dabi. En is daar hillemol niet zeldzaam. Gi dus lukke. Z'n prachtige kleurschakering is een lust voor 't oog.

-Evenals d'n arme tak uit Haiti. Die komt daar zoveel voor dat je d'r over struikelt, ok omdat ie eigenlijk kleurloos is en g'm niet goed ziet. De lesten tède krèege ze wà meer kleur omdat 't wà bèter gòt .

-Een hiel vervelende soort die hij gèer in zijn collectie wil is de lamme tak, die echt helemaal niks doet en de hillen dag stil zit. Vaak dente dat ie dôôd is, mer gooide er ète in dan komt ie tot lève.

-Hoewel de miste wandelende takkesoort ongevaarlijk zèn, kommen er drie voor waar je op moet paasse en niet over moet struikelen.

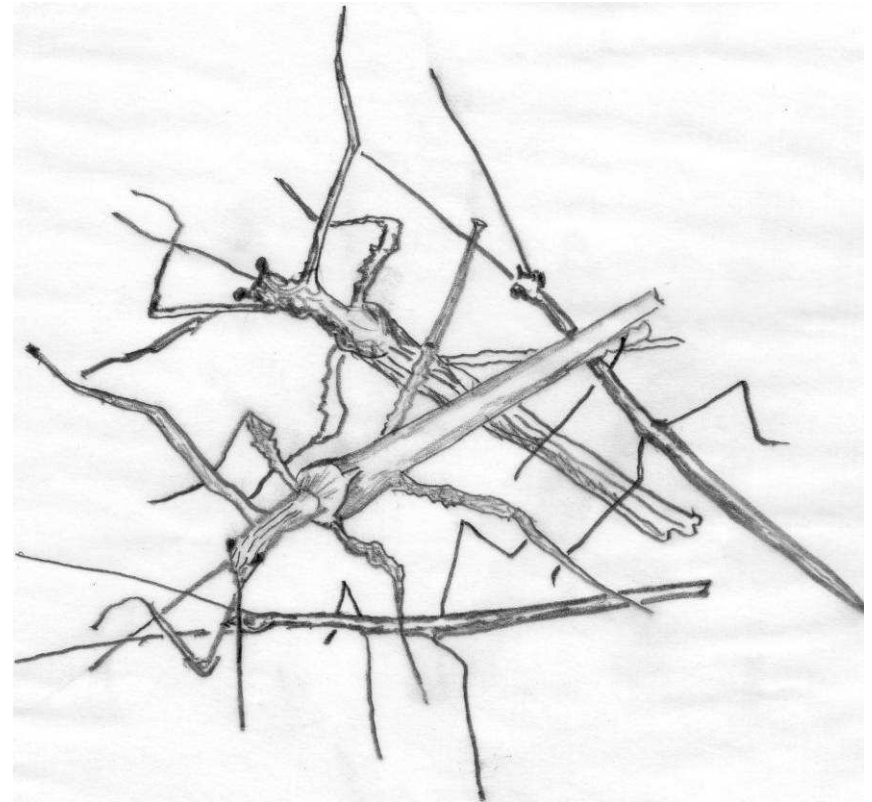
-De tik tak bijvoorbeeld, heeft een vrouwtje dat giftig is en dus een echt takkewijf is.

-De hakke tak maakt er een gewoonte van passerende mensen en dieren te slòn.

-Tot slot wil Janus hiel gèer de takkie takkie aan zijn verzameling toevoegen. Deze soort komt voor in de jungle van de Kongo en is een onbegrijpelijk bisje dat van de hak op de tak springt; het ene moment kun je hem rustig aaien en het andere moment schiet hij of zij weg. En krijg hem dan maar weer 'ns te pakken.

De vurplanting

Om terug te komen op de vurplanting, of zoals Janus 't noemt "t feke", is ie 'r vast van overtuigd dat er naast de sexuele ok 'n niet sexuele methode bestaat: het ente. Deze overtuiging het ie overgehouden uit z'n vruugere werk. Hij het daar 'n hiel end geënt. Hiel wà beumpkes en takke het ie daar zo gered en gekwikt.

Hijzelf is dus voor de entmethode. Bij de sexuele methode bestaat de kans dat er orgiën ontstaan die uiteindelijk oetmonde in takkebossen, die niet mir te ontwarren zijn. Het gevolg is gin nageslacht of "wandelende scheutjes, mèt dooie takke."

De twee wandelende takken van de Driebrugge hebben 't goed, die vertoelt hij hiel erg in d'n aawen accubak die als terrarium dienstdoet.

Ze hadde al vrij snel eikes geleed en die zèn net oetgekomen. Er zijn dus al nakomelingen. Ze hoeven gelukkig niet an de fles, want ze nèmme 'n blad voor de mond.

Hun lievelingsète is ijsbergsla en dor kanne ze wel n'n ijsberg van op. De bisjes groeie als kool en vur dè g 't wit zijn de scheutjes volwasse en wandele de takke de deur öt.

Eerder vertelde ie me al dat ze nie kunne worre afgericht. Dat neemt niet weg dat je de takke blij kunt maoke mee 'n fikse wandeling aan 'n touwke. Hij is van plan de Kennedymars te gòn lôpe mee zijn beste en sterkste takke, die öt 't juiste hout zèn gesneje. Hij hòpt nog lang plezier te hebbe van zijn hobby maar wel op dees manier. Veul mensen houwe van dooi insecte, mee speldjes geprikt op een plaot en ingelijst, zoals vlinders, motte en vliege. Hij nie, d'r got niks bove lèève in de tent.

“Affijn, ik moest mèr weer 'ns gòn”, zit ie. En net als ie wil anlôôpe valt z'n blik op iets wà àn de overkant van de weg in de goot ligt. Hij verstijfd en mompelt: ”Zou 't echt waor zèn?..”

Hij lopt naor d'n overkant en ròpt iets op.

Mee n'n lach van oor tot oor komt ie terug. In z'n hand het ie ... echt waor, 'n sùikerzèkske meej daorop 'n afbeelding van een wandelende tak.

En gij geleuft dè...

Frans van Daal

Uitleg:

sùikerzèkskes	suikerzakjes
dooi takke	dode takken
beùmpkes	boompjes
anlôôpe	aanlopen
gij geleuft dè	jij gelooft dat

7. Hoe ouwer hoe gekker.

Slaope in 'n tent.

Hoe ouwd ge ok bent.

D'n hùifwaoge en 'n tent wordde opgezet.

En dur-in vur inne naacht ons bed.

Aacht platse wordde verdelde.

En de jonges warre natuurlijk d'n held.

Mèr toen de naacht begon in te valle.

Hiele ze op meej lalle.

Kriige de twii klenste hil veul verdriet.

En hoe ik ok pratte 't hielp niet.

Bökpijn, oorpijn en terug ner hun mam.

Wa ik ok deej, ik krijg ze nie tam.

Dan mèr nèr binne in 'n bed.

Gin geschreuw mir dè war unne goei-je zet.

Ok ik zêlf sukkelde daor in.

En bùite han ze 't nèr de zin.

Tot zeuve ure blijf alles stil.

Toen begonne ze wir meej hun gegil.

Die twii klenste han in 'n bed gelege.

En van de tent nie veul meej gekrege.

“Oma wij wille ok kampere.”

Dan wil ik meej ellie 't nog inne keer prebere.

De volgende aovend meej z'n drietjes.

En gelukkig gin verdrietjes.

't Begon te wèi-je en er kwam ok nog donder.

Mèr alles sliiep dur, wonder bove wonder.

't Ging an 't règene, gelukkig nie zô lang.

Zelfs ik wordde 'n bietje bang.

En dan nà al dè nat.

Moes ik zêlf ok op pad.

D'n emmer ston op 't huukske.
En oma hiel 'n drêug bruukske.
Dus wij meej z'n drie-je han in de tent gekampeerd.
En wir wa bè geleerd.
Dees jaor vur de urste keer.

En dan hoof 't vur mèn nie meer.
Op 'n luchtbed op 't gras.
Geft mèn mèr m'n eige matras.

Mientje Kwinten-Evers

Uitleg:

bökpijn	buikpijn
wordde	werd

8. Hennekoi-j

Onze vadder haj twii linkse haand. Dè wil zegge behalve dan meej sigare maoke, dè kon ie as d'n beste, van 'n kaoi dekblaoike wis ie nog 'n ferm sigaor te frotte. Neej ik bedoel zô in en rontelum't hùis, iets knutsele of maoke. Mèr waor moes ie dè òk gelird hebbe ? Hij war al vanaf zun zeuvende jaor af wees en 't gezin viel ùitiin. Zun drie zusters kwamme in Den Bosch, Vught en Helmond terécht en onze vadder in Woldere. Bij nun ôôme die òk zonnen voogd war. Deze voogd zurgde erveur dè onze vadder al mee zun twaalf jaor bij de Willem II moes gòn werke. As toendertèèd de arbeidsinspectie kwam, wier onze vadder in 'n tabakskist gedèuwd tot ze weg warre en bennauid waar dè, zee ie aaltij-j. Dus van 'n opleiding erges veur, neej dur waar gin sprake van. Toch waar ie zeker nie dom, mèr iet maoke neej dè nie.

Hij hi is 'n hennekoi-j gemakt, of liever gezeed 'n bùitekoi-j. Op unne zaoterdag begon ie en aaltij as ons moeder en ik weg warre. Dan kreeg ie gin kommentaar netuurlijk. 't Waar rond Posse en dan ginge ons moeder en ik ààltij nur de stad vur 'n nieuw kleei-jke, dè hurde zô.

Mee Posse in 't nieuw. In de bus terug nur huis zee ons moeder tege mij, wà denkte zou ie wir wà gemakt hebbe? We zalle't zien, zee ik. En jawel hurre, hij had 'n nèè-j bùiterèn vur de hennekoi-j gemakt.

Hij had vier pöllekes in de grond geslage, op 't blôôt ôôg, zal ik mar zegge en daor umhene hennendraod gespannen en váástgespijkerd. Terwijl ie bezig waar, kwam Bert (d'n buurman) is kèèke wattie àn 't doen waar.

Hij zee, pot verdomme Jan, ge het `n ferm koi-jke vur oew pielekes gemakt, dè moet ik zegge, mer hoe zuukte d`r nou zèlluf út te komme? Onze vadder stond er naomelijk midden in en moes dur `t deurke van de binnekoi-j nur bùite krùipe. Ge begrèpt dettie dè nog lang hi moete hurre. Of ie makte unne kerststal. De onderplank en vier berkepöllekes plus `t dak ha Bert al vur um gemakt, hij hoefde alliin nog mer d`n àchterkant en wà stroi-j op `t dak te legge. Wà deej ie nou? Hij timmerde alles dicht an drie kante en liet `n smal zij-jkantje ope.

Op `t dak leej ie n`n bos stroi-j van v`n Wijk, d`n boer in de buurt, wur `n perd `n wèèk van kon ète. Toen Bert kwam kèke, zèè ie niks, hij viet `n burdje van d`n ànrecht zette dè op de grond en zèè, zoek `t mar Fikkie.

`t Waar inderdaad net zu krek`n hondehok geworre. Ik bedoel

mar, hij haj twii linkse háánd, handig waar ie nie onze vadder, mèr goewd wel.

Niemes kwam tevergèèfs, hij hielp wur nõddig, kon alles misse en gaf bij wijze van sprèke z`n leste hemd weg. Ik heb `t te wènnig gezèèd toen ie nog lèèfde mar unne bètere vadder as hij, die hil z`n lève gewerkt hi vur z`n gezin, kon ik nie hebbe gehad. Toen ie op z`n àchtenvijftigste jaor `n hartinfarct kreeg was ie nog nooi-jt in de ziekte wet geweest en toen ie stierf was ie nog mèr negenezestig jaor. Hij waar bij d`n controlerend arts nie bekend. Hij vuulde `t nie zu gàuw en ging gewoon dúr. Eigelijk hèt ie `n medallie verdient, vènde ok nie ?

Mieke van Erp-Louwers

Uitleg:

frotte	sigaren maken
posse	Pasen
kleei-jke	jurkje
pöllekes	paaltjes
pielekes	kuikentjes

9. Seks

`t Is nog hil vruug van de mèèrege, `k zit bùite en lùster nur de veugelkes die ongenadig zun best doen um gehörd te worre. Gisterreaovend ok al, twii melles tege mekaar: "wie hört mèèn `t beste, wie zingt `t schònst?" Ge denkt, dè is ne sirrenade vur mèèn alliinig, mèr niks is minder waor: ze konkèrere z`n eige kepot vur de pupkes.

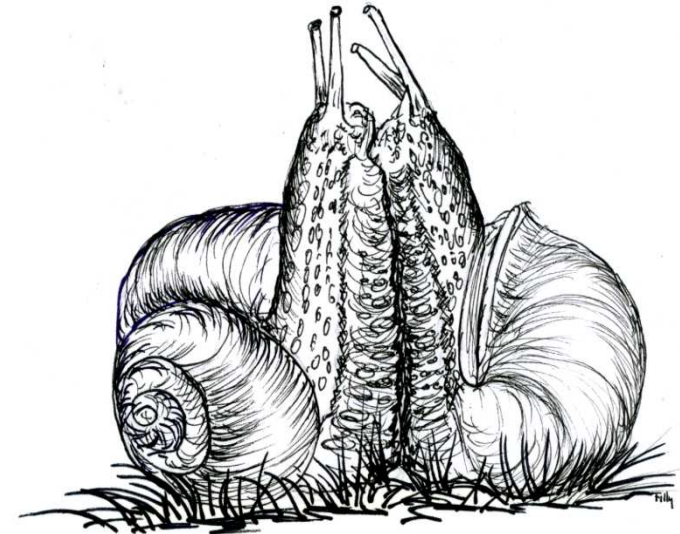
`n Paor krèi-je warre midde op de straot an`t lillek doen of ze de grutste ruzie hàn, want zinge dè kenne dees zwarte nie.

De musse gòn te keer of 't 'n grôte ieteljaanse familie is. Bij dees veugelkesfamilie is, denk ik, bij hun ok, mèr inne d'n bos! Dan nog de grôte rovers van ons kèèrze: die dikke henne c.q. dùive, meej hun gefieliefauw. Ik mag 't eigenlijk nie hardop zegge: mèr dees sort vèèn ik alliin mèr goed vur de soep! De bie-miiskes vliege af en an um al die jong te voei-jere, 't blèuwke en weinterkunning doen an 'n songfestival meej denkte.

Dan t'aovend, zit d'n zanglijster wir op 't töpke van unne hōoge spar Marco Bakker öt te hange. En dè allemol vur de openbare seks!! Ze doen mèr, gève niks um wà aander dur van vèene, veul lewèèj d'r bij, dè iederiin wit wa ze gòn doen. Nii dan hedde toch ok nog hil wa aander sorte, die zonne weg gòn zonder dè ge ze hurt. Ge hurt ze nie lôôpe, ge hurt ze nie èète, ginne herrie bij de seks, de stiekemers!

Wurum ik dees schrèèf? Verschèi-jene jaore geleeje he'k'n hil verhaal over de seks van slakke geleze en dè liet me nie los en nou wil ik 't hier kwèèt! Witte dè ge ze eigenlijk cupido's kent noeme?? Ze schiete pèijle af, die ok nog 's verr.kes zeer schijne te doen, en...ginne kik!

SEKS! Ja, ik praot hier over slakke, ja, die, die de slaoui, hosta's en nog veul meer opfrèète. We hebbe in Nederland 116 sorte landslakke, worvan 90 meej 'n hùiske en 26 sorte die paddernaks rondkrùipe, dees zèn gin hùiskes-slakke die op vekansie zèn hurre! Slakke meej 'n hùiske vènde 't mist wor veul kalk in de grond zit, durrum hebbe wij ze hier hil wènnig. Um dè ze 't mist öt watter beston zitte ze gèèr onder blaor of stiin of zôô, um nie öt te drèuge. Slakke zèn zù dof as ne kwartel (ik denk dè ze durrum nie zinge / flùite!) en haauwe, as 't lange tèèd dreug is unne drèugteslaop.

Nou is 'n slak unne hermafrodiet, dè wil zegge dè ze allemol zuwel mènnekes as vrouwkes zèn. Wa nie wil zegge dè ze z'n eige kenne bevruchte. Ze hebbe mekaor tóch noddig, en bevruchte ze mekaor. Um dè ze alles op z'n elvendertigste doen gi de paring ok hil traag en 't lijkt erop dè ze híl veul van mekaor houwe, 't moet 'n hil ritueel zèn ('n filmke hierover zou 't mogelijk nog goed doen in de seks-shop an 't begin van de Lùikerweg!!)

Ik waog me d'r op um hier öt de doeke te doen hoe 't allemol in z'n wèèrek gi. 't Is hendig de ze twii-slachtig zen, as ge zù traag bent en nie gaauw unne partner tege 't lijf lupt. As dè gebeurt dan gon ze mekaor bevuule meej de vuulhorrentjes, dan gi meej geweld 't vurspel an de gang, hōog umhog dèuwe ze z'n eige tegemekaor an, doen an kusse en voetjevrij-je (en dèš gin leuge!). Ze zèn wel 20 ure zôô bezig!

Tusse dur as ze muug zèn, wochte ze efkes en dan wir weijer!
Mèr nou kumt 't... um mekaor nóg meer ritsiger te maoke,
schie te 'n kalkpèijl (unne liefdespèijl: cupido!) in d'n andere
z'n lijf, umgekeerd ok, en dè is um de bevruchting an te stiere.
Nao al dè gedoe begint de paring van 'n 15 minute (naauw gaoi
ik intiem!) 't ding van hum, van alle twii, kumt in dè ding van
hèur, van alle twii !

Kende't oe eige vurstelle? Zonne amoereuzemaron?? Mèr dan
is 't ok gedòn, en kèèke ze ni mir nur mekaor um. En dè ding van
hum, van alle twii, wà 4 toe 5 kirres zu gròôt as hun eigeste
lijf....., dè slèèpe ze nog ure meeje eer dè't wir hillemol ingetrokke
is, hendig as ze tussetèèds nog 's iemes tegekome.....

En zu-iet, dees alles, gè in ALLE STILTE !! Gif mèn dan de
veugelkes toch mèr, liever dan die slome, slèèmerige slakke. Ik
trèf mèr wènnig slakke meeje 'n hùiske in onzen hof, tòch denk ik
dè ik un smidse van d'n lijster achter op unne stiiin hai. 'n Paor
kepotte hùiskes lage daarop. Ginne wonder dè 't flùite hum zu
goe-d afgè!!

Tilly Wijnen-Firet,

Uitleg:

melles	merels
pupkes	vrouwtjes
gefieliefauw	overdreven verliefd doen
bie-miiskes	pimpelmeesjes
blèuwke	heggemus
paddernaks	bloot
stiiin	stenen
dof as ne kwartel	stokdoof

elvendertigste	zeer traag
ritsiger	opgewonden
an te stiere	te bevorderen

N.B.

Dur dè 'k buukske 160 (herfst/september 2008) van Brabants
Landschap, geleze haj, kreeg ik nao 't lèèze van 'n verhaal van
Thijs Caspers over slakke, de inspirasie vur dees verhaaltje. Ik
heb innigste stukskes van hum gebrùikt op m'n èigeste manier.
Dieje goei-je mens ben ik dan ok hil dankbaar.

10. Kiendje Jezus in lederhose

Het moet eind jaore taagentig zèn gewist van de vurrige euw dè
dees verhaol zich afspeulde rond de jaarlijkse kerststal in ons
durrep.

Ge kont veul zegge van de kerststal neffe de staotige kè-rk op de
mèrt, mèr de poppe die erin stonne leken "verduuveld" è-cht. De
stal waar bùite opgebouwd op een plats in de onfrisse oksel van
de linker zijbeuk en het middenschip van de kè-rk.

Dur de wèèk dee die plek dienst als fietsestalling en in het
weekend tevens als "wijwatterplats" van de stappers uit de
kroeg van de mèrt.

Hoewel het de leste tèèd minder wier; vèèfenzeuventig gulden
kost oe dè als ge getrappeerd wordt pi- plassend tegen de kerk.
En vur dè geld hedde nogsteeds verrèkkes veul pilskes.

Joske wònde tegenover de kè-rk en had 't immekaor zette van de
kerststal van hiil dichbij gevolgd.

Mee ope mond had ze 't nirzette van de lèèvesgrôôte poppe gevolgd. Ze ware net è-cht en 't leek alsof ze ieder moment weer weg zouwe lôôpe. Want wà moete toch dag en naacht in dieje stal als 'r in dè bedje mee stroi-j geen kiendje ligt.

Dè stoppe ze 'r stiekem in tijdens de kerstnaacht, tenminste normaol gesproke. Mèr nouw hadde ze zich vergist of wilde ze wà nieuws ötprùbere, want de volgende mèèregge toen Joske nur school ging, lag 'r in het kribje van de stal de moiste pop die ze ooit in de zes jaor van d'r lèève haj gezien. Mèr veulstevruug!! "Di klopt niet, di is nie het kiendje Jezus, want dè brengt volgens oma de zwarte ooievaar pas in de kerstnaacht", staomelde ze tegen z'n eige.

Ze waar d'r van overtùigd dè dees pop vur heur bestemd waar en dur Sinterklaos, vlak vur dettie terugging nur Spanje nog gau-w efkes als kadootje waar neergeleed in de kerststal. Want bij heur thuis zou hij niet meer durve komme, sinds heur pap en mam hadden gezeed dè ze dees jaor gin "Sinterklaos" zouwe doen.

Mee Kerst zou de pakjesaovend worre gehouwe, alsof ge Sinterklaos kont afdanke als n'n ouwe jas en vort dôôdzwèège. Het verdriet van Joske hierover waar nao teleurstelling stillekes veranderd in koi-jigheid.

Ze vond dè ge Sinterklaos niet zòmèr kont verandere in n'n Kerstman, n'n twiiddehandse Sinterklaos die z'n vak nog lang nie behirte.

Joske waar d'er zèllef bij gewist toen de juf van de klas heur verlanglijstje, same meej de wense van heur klasgenotjes in n'n envelop haj gedòn en àn Sinterklaos bij zijn jaorlijks bezoek àn school had overhandigd.

Mèr ja, Sint waar al wir een por daag op trugreis nur Spanje en an hum kon ze 't nou nie mir vraoge.

Hoe meer ze nur de stal keek, hoe meer ze d'er van overtùigd rokte dè de pop in het bedje van de stal vur heur bestemd waar. Ze smeedde 't plan om diejen aovend vur het èète stillekes heur cadeau in de stal op te haole.

Umdè een kribbe mee stroi-j zonder kiendje wel erg leeg is en zeker zou opvalle, leej ze 'n pop van heur eige d'r vur in de plats terug. En ze viet durvur de mist keinderèèchtige pop die ze haj, iin vur 'n kiendje van drie en zij waar al zes. Dè Tiroler bruukske watie droeg haj ze toch al nooit schòn gevonde.

D'r planneke lukte. Onopgemerkt wist Joske hiil rap vur het aovendèete de wisseltruc öt te voere. Ze verstopte d'r nieuwe prachtige pop, het leek we 'n è-cht menske, onder de dekes van d'r bed.

De volgende dag wier al snel dur iemes van afdeling Groen van de geminte ontdekt detter iet mis waar mee het kiendje Jezus. Zunne maot waar vergèete um nao 't paase gisterenmiddeg, 't kerstkiendje eröt te haole tot de kerstnaacht. Watter nou in de kribbe lag klopte nie, want hij wist vaast en zeker, puttend uit zèèn historische kennis, dè 't kerstkiendje nie öt Oostenrijk kwam.

De gewarschouwden bòs van de stal en de pliesie konne de grap wel een bietje wardere. Mèr dè Tiroler pupke paaste van gin kante bij de aander poppe in de stal.

Het "originele" kerstkiendje moes daor 'absoluut' terugkomme!
De lokale media wiere ingeschaokeld en binnen de kortste kirre
waar 't Tiroler kerstkiendje het gesprek van de dag.

Nao de daogelijkse nieuwsutzending van de lokale T.V. wiere de
inwoners van 't dörrep via een sòrt "Opsporing Verzocht"
gevraoge mee te werke ùm het verdwene kerstkiendje te vèène.
De eigenaar van die "Tiroler Bube" zou d'r zeker meer van moete
weete. En dè klopte.

De moeder van Joske keek diejen aovond nur 't nieuws op de
lokale T.V. en bij het onderwerp en de foto van het Tiroler kiendje
Jezus ginge bij heur 'n por kerstlichtjes braane. Beeldscherm
grôôt zag ze de pop die, gekocht in Zell am See, door heur
persoonlijk tijdens de Europese kampioenschappe voetbal waar
vurzien van 'n oranje voetbalshirtje. Want chauvinistisch als
iederiin wilde Joske nao de uurste successe van het Nederlands
elftal ok heur pop gekleed in oranje. Mèr de lederhose moes ie
wel anhouwe.

Dees kon dus nie misse. Ze besprak heur ontdekking diejen
aovond mee hurre mens. Die reageerde mee n'n glimlach en zee
dèttie wel een oplossing wis.

De volgende mèrge toen Joske nur school waar, ging moeder op
spurtocht nur de verdwene pop. Sneller dan gedocht vond ze het
kiendje Jezus op de slòpkammer van Joske. Onder de grôôten
bèèr neffe 't ledikant, waarschijnlijk om 'm lekker wèèrm te
houwe, vond z'm, de aokelig echte babypop die in de kerststal
hurde.

Diejen aovond bij ' t èète stond de ouwe keinderstoel van Joske
an de èèttoffel. Toen ze verbaosd d'r neffe wilde gòn zitte, zag
Joske wie derin zat. Ze schrok zich een Tiroler hoedje bij het zien
van de door heur geruilde pop uit de kerststal. Schreuwend
vertelde Joske dè zij gedaacht haj dè Sinterklaos de pop vur heur
daor had neergeleed, omdè ze nie in de Kerstman geleufde en
Sint dit jaor niet bij hen moech komme en dè ze durum hiil
verdrietig waar en dè 't kerstkiendje altij pas in de kerstnaacht in
de kribbe kumt te ligge en dè en dè.....

Lachend en trôôstend zee heur vadder, dè de pop hoe dan ok
terug moes nur de stal.

Nao 't èète zouwe ze saome de pop terug gaan legge in de kribbe, want 't kiendje Jezus hurt daor nou immel. Snikkend stemde ze toe, mèr ze zou alles tege Sinterklaos vertelle dur de telefôôn nur Spanje!

Toen ze efkes latter saome nur de stal liepe, zôdè Joske 't kiendje Jezus terug kon legge in de kribbe, kwam d'r opins unne lach op heur gezicht. In t stroi-j van de kribbe lag 'n pakketje mee unne strik en hil schôn verpakt in Sinterklaospapier, vur heur.

Frans van Daal

Uitleg:

taagentig:	tachtig
verrèkkes veul	heel erg veel
immekaor	in elkaar
ötprebere	uitproberen
mèèregge	morgen/ ochtend
veulstevruug	veel te vroeg
dôôdzwèège	doodzwijgen
stroi-j	stro
keinderèèchtige	kinderachtige
vèène	vinden
braane	branden
anhouwe	aanhouden
hurte mens	haar man
schreuwend	huilend

11. "ELSKE"

Bij ons thuis hebbe we ons El, maar in Valkeswird hebbe ze sinds zotterdag 24 augustus 2013 "ons Elske". Net zôas ge fritt bent meeje oew familie, zô zèn we nouw fritt meeje de geborte van 'n Valkeswirds Elske. 't Orreginele "Elsje" kumt ùit de koker van Gerben Valkema en 't schrèèfwèrrek van Eric Hercules. Dè wij, Mientje, Tilly, Mieke, Joke en Frans, d'r vur de euwigheid 'nne Valkeswirdse drèèi-j àn hebbe magge gèève, zet Weerderheem wir is op de kaart. Iederiin kent Elsje netuurlijk van de krant. Dè nlij-g mèske, dè gèèr dwars li en overal tegenàn schupt. Die 'n hekel hèt àn school, die nie zonder heure Gait-Jan kan. Van deze leste hebbe we mar 'n Brabants mènneke gemakt en hum omgedopt nar "Gradje", paast hier bèèter.

Op 't 28ste Brabants Stripspektakel wier Brabants Elske gelanceerd. Meeje 'n spijale link nar Valkeswird dur de aanwezigheid van twii valkeniers meeje slechtvalk en havik op de vuist. 't Waar de verkeerden tèèd anders han ze nog is wà kanne laote zien, sund. Mèr ze ware 'r en dè ze bedankt zèn, dè witte.

Druk waar 't in Valkencourt, drie umgebaawde tennisbaone hadde ze noddig um z'n eige te presentere. Honderd kraome meeje èèvezuveul verschillende strips of watter meeje saomehangt. Tiikenaars en schrèevers, um àn te sprèèke, um 't ontstòn van hun kunstwerke te bekèèke en handtiikeninge te vraoge. Vur de klèèn manne unne spijalen hoek um te leere tiikene en te ravotte. Aawers han gin umkèèke nar ze. Vur nat en dreug war ok gezurgd. Overal van dàn kwaam 't vollek. Twii Belze ùit Antwèrrepe kwame bij ons àn toffel zitte. Al hongereg van 't rondkèèke. Op zuuk nar spijale ùitgaves. 't Wier 'n gezellige buurt tot we bij d'n Belze polletiek ùitkwame. Toen wier 't moeilijk.

Wij wir weier, want we moeze nog op nar 'n kraomfist ! Kende wij vruger nie. 'n Klèènkeind van m'n bruur wier befist. Daorvur wilde ik 'n Elske meejnèmme. Vers van de pers, d'n inkt war amper dreug. Gerben Valkema haj 'r 'n Elske in getiikend meej 'n fiep en ik haj 'r ingeschreve : "Vur as ge latter grôôt bent". De aawelùi ware d'r aardig dur verrast. Nie alledaags dè 'n aawtante en aawdoom op kraamvisite komme. We viele wel op tusse al dè jong vollek. Mar gezellig waar 't. Meej 'n goei-j gevuul ginge we nar huis um te geniete van "ons" Elske. Van de, wel zeer biezonder ex-libris, die 'r inzaat. Wor 'nne valk ons Elske meesleurt in de vlucht. Deez leste zit genummerd mèr in 200 buukskes, dus dan hedde wel echt iets hil aparts.

Unne plestik zak meej van alles, 'n Suske en Wiske, 'n Claire, 'n èrrembendje vur as we kampioen worre (waorvan?), 'n lùisterstrip over F.C. De kampioenen, strips meej Humor, hil veul reklame en nog ie-t um te knippe en te plekke.

Tis duidelijk nie alliin vur klèèn keinder. Heel voldòn ware we over deze biezonderen dag.

Joke Peels-Mollen

Uitleg

friet	heel blij
mènneke	jongetje
weier	verder
iep	speen
aawtante	geen oude tante, maar een zuster van de opa

Ook deze uitgave is weer mede mogelijk gemaakt door de financiële ondersteuning van onze begunstigers:

Boekhandel Priem

Bouwbedrijf Baken

Gemeente Valkenswaard

HIPP Proeven & Proosten

Potters Notarissen

Restaurant de Zwaan

Rijnders Optiek

Wim Luijbregts